

SINIFLAMA YÖNTEMLERİ VE TIP KÜTÜPHANELERİ

O. Üstün YILDIRIM

Hacettepe Üniversitesi Kütüphanesi
Tıp Katalog Bölümü Kütüphanecisi

Günümüzde bilimler durmadan gelişmekte, etkilerini her yerde bu arada kütüphanecilik alanında da göstermektedir. Bilimlerin gelişmesi, yapılan araştırmalar ve bu araştırmaların sonucu ortaya çıkan yayın kütüphanelerin dermelerini (kolleksiyonlarını) etkilemekte, alınan tedbirler ise yetersiz kalmaktadır. Bu da yeni tedbirlerin alınmasını gerektirmekte, dolayısıyla yeni gelişmelere zorlayarak meslek olarak kütüphaneciliği de etkisi altına almaktadır. Bu gelişmeler, daha doğrusu yayın sayısının ve çeşidinin artması kütüphanecilik biliminde sınıflama konusunu etkilemekte, birçok sınıflama yöntemleri bilimlerin gelişmesi sonucu bazı kütüphanelerin gereksinimini karşılayamayacak duruma gelmektedir. Bu da yeni sınıflama yöntemlerini, ya da eskilerini yeni koşullara göre geliştirmeyi gerektirmektedir.

Tıp konusu ise hiç kuşku yok bilimlerin içinde en hızlı gelişenidir. Yeni hastalıkların çıkması, ya da yeni sağıtım yollarının bulunması bu hızlı gelişimin sonucu olarak artan yayın sayısı da diğer konulara oranla, tıp konusunda daha fazla olmakta, bu da tıp kütüphanelerini büyük ölçüde etkilemektedir. Bu gelişmenin sonucu, kütüphanecilik bilimindeki genel sınıflama yöntemleri tıp kütüphaneleri dermesinin gereksinimini karşılayamaz olmuştur. Bu nedenle tıp konusunda özel sınıflama yöntemleri geliştirilmiştir. Ancak bunların tümünün de gereksinimi karşılayacağı düşünülemez. Bu nedenle tüm sınıflama yöntemleri incelenmeli ve dermeye en uygun olanı seçilmelidir. Bu incelemenin amacı da budur. Bir tıp kütüphanesi için en uygun sınıflama yöntemini bulmak ve inceleme sırasında nedenlerini belirtmek. Bunun için ilkin sınıflama yöntemlerini ana hatlarıyla gözden geçirmekte yarar var;

DEWEY ONLU SINIFLAMA (Decimal Classification : DC)¹ : 1872 yılında Melvil Dewey tarafından oluşturulan, ilk basımı 1876 da yapılan ve bugüne değin 18 kez basılan DC yöntemi tamamen rakamlara dayanmaktadır. Onlu sınıflamada konular 1 den 9 a değin 9 ana bölüme ayrılmıştır. Bu bölümlere giremeyen konularda 0 olarak nitelendirilmiş ve onuncu bir bölüm oluşturulmuştur. Ana bölümler üç rakamla simgelenmişlerdir. Örneğin 000, 100, 200 vb. Bu ana bölümlerde kendi aralarında 10 bölüme ayrılmaktadır. Ve böylece genelden özele doğru inilmektedir.

Örneğin 512 deki 500 genel konu olan kurumsal (nazari) bilimleri, 10 matematiği, 2 de cebiri göstermektedir. Cebir konusundaki her kitap 512 de sınıflandırılmaktadır. Daha da ayrıntıya inilerek, bu alt konuların da yine kendi aralarında on bölüme ayrılma olanağı vardır. Böyle durumlarda en fazla üç rakama değin inilmektedir. Örneğin :

- 600 Uygulamaları bilimler
- 620 Mühendislik
- 621 Makine mühendisliği
- 621.1 Buhar kuvveti mühendisliği
- 621.18 Buhar üretimi
- 621.182 Yakıtlar ve yanma

Ana tabloların yanında iki tane de biçim (form) bölümlenmesi vardır. Bu, bir kitabın yazıldığı üslup ya da biçimi, konusu denli önemli olduğu zaman kitabın yerleştirilmesi için alınmış bir tedbirdir. Belirli konulardaki özet, sözlük, ansiklopedi, deneme, süreli yayın ve benzeri kitaplar biçim bölümlenmesinde belirtilmiştir. Bu bölüm gereken durumlarda herhangi bir ana bölüme uygulanabilir.

Örneğin, elimizde İtalyan tiyatro tarihi ile ilgili bir kitap olsa, bu kitabın şu numarayı alması gerekir : İtalyan tiyatrosu 852 de sınıflandırılmış, tarih ise biçim bölümlenmesinde 09 ile numaralandırılmıştır. Biz bu numarayı İtalyan tiyatrosunun genel numarasına eklersek kitabımızın numarasını vermiş olacağız. O da 852.09 dur.

1 Dewey, Melvil. *Dewey onlu tasnif ve relatif endeks*. 15. bs. İstanbul, Milli Eğitim Basımevi, 1962. XIII. s.

White, Carl M. *Amerikan kütüphanecilik tecrübeleri*. Ankara, A. Ü. D. T. C. F., 1961. 25. s.

Sayers, W. C. Berwick. *A. Manual of classification for librarians*. 4th ed. Liverpool, Andre Deutsch. 1967. 153. s.

İkinci biçim bölümlenmesi ise yazınsal (edebî) üsluplara göre düzenlenmiştir. 1 şiir, 2 tiyatro vb. Örneğin 851 İtalyan şiidir. Burada 800 rakamı edebiyat, 50 rakamı İtalyayı, 1 rakamı da şiiri belirtmektedir.

KONGRE KÜTÜPHANESİ SINIFLAMA YÖNTEMİ (Library of Congress Classification : LCC)²: Kongre kütüphanesi sınıflama yönteminde harfler ve arap rakamları kullanılmıştır. Her harf bir ana konuyu karşılamaktadır. İki harfte ikinci derecedeki konuları verir. Örneğin H Toplumsal Bilimler, HA İstatistik, HB Ekonomik Kuram vb. Her konuya 1 den 9999 a değin numaralar verilmiştir. Genellikle bir konu karşılığı verilen numara 2 harf ve 4 haneli rakamı geçmez. Bununla birlikte gerekli yerlere numaralar eklenmekte, boş numaralar olmadığında bu ekler ondalıklı rakamlar olmaktadır. Bunun sonucu olarak da tabloda aynı önemde olan iki konudan biri ondalıklı sayı ile, diğeri tam sayı ile belirtilmiş olabilir. Örneğin :

DS

904 Kore'de toplumsal hayat

DS

9045 Kore'de etnografyayı göstermektedir.

Konuları genişletmenin diğeri bir biçimi de abecesel sıralama yapılan alt konularda «Cutter» numaralarını kullanmaktır. Örneğin; HF 5549.5 personel yönetimidir. Personel yönetiminin alt konularına abecesel olarak Cutter numarası verildiğinde HF 5549.5J6 iş analizi, HF 5549.5L3 çalışma disiplini olmaktadır.

COLON SINIFLAMA YÖNTEMİ (The Colon Classification : CC)³: Shiyali Ramamrita Ranganathan tarafından geliştirilen bu yöntem dört kısımdan oluşmaktadır :

1. Sınıflama kuralları
2. » tabloları
3. » tablo dizini
4. » klasikler tablosu

Bu yöntemde, 1 den 10 a değin rakamlar, İngiliz alfabesinin harfleri ve bazı Yunan harfleri kullanılmıştır. Yunan harfleri ana konuları belirtmektedir. Örneğin :

2 White, *Ayn. es. 34. s.*

Bead, Charles A. *Kongre kütüphanesi sınıflama sistemi, gelişmesi, özellikleri, yapısı*. T. K. D. B., 1970. 19. C., 2. S.,

3 Doe, Janet - Mary Louise Marshall. *Handbook of medical library practice*. 2 ed. Chicago, ALA, 1956. 97. s.

Sayers, *Ayn. es. 228. s.*

- Z Genel konular 1-9
- A Doğal bilimler A - M
- Δ Ruhani bilimler ve tasavvuf N - S
- Σ Sosyal bilimler S - Z

Bütün bu bölümler içinde abecesel dizin devam etmektedir.

Rakamlar genel konu içindeki alt konuları, İngiliz alfabesinin büyük harfleri ise diğer konulardaki alt konuları belirtmektedir. Örneğin :

- Z Genel konular
  - 2 Kütüphane bilimi
- A Doğal bilimler
  - B Matematik
- Δ Ruhani bilimler ve tasavvuf
  - N Güzel sanatlar
- Σ Sosyal bilimler
  - T Eğitim

Bu esas konuların yanında, bazı alt konular içinde ayrı cetveller yapılmıştır. Örneğin :

- Biçim bildiren cetveller
  - a Kaynakçalar
  - f Atlaslar
  - k Ansiklopediler vb.

Burada konular küçük harflerle belirtilmiştir.

- Yer bildiren cetveller
  - 4 Asya
  - 5 Avrupa
  - 53 Fransa gibi.

Bunlarda rakamlarla belirtilmiştir.

- Zaman bildiren cetveller
  - L 1700 - 1799

M 1800 - 1899

N 1900 - 1999

P 2000 - 2099

Bu cetvelde de zamanlar büyük harflerle simgeleştirilmiştir.

Esas konular arasında ve esas konularla alt konular arasındaki bağlantı: (iki nokta üstüste) ile sağlanıyor. Böylece bu sınıflama yönteminde konu en iyi şekilde sınıflandırılmış oluyor.

EVRENSEL ONLU SINIFLAMA (Universal Decimal Classification UDC)⁴: Bu yöntem Dewey onlu sınıflama yöntemine birtakım simgeleri eklenmesiyle oluşturulmuş ve daha çok kaynakçalı sınıflama için düşünülmüştür. Doğal olarak, Dewey'de olduğu gibi konular 10 ana bölüme ayrılmakta ve .0 dan 9 a değin ondalık kesirlerle gösterilmektedir. Ana sınıfları oluşturan konular şunlardır:

- 0 Genel konular
- 1 Felsefe, psikoloji
- 2 Din teolojisi
- 3 Toplumsal bilimler
- 4 Şimdilik boş
- 5 Matematik ve doğal bilimler
- 6 Uygulamalı bilimler
- 7 Sanat, mimarlık, spor
- 8 Diller, dilbilim, edebiyat
- 9 Coğrafya, biyografi, tarih.

Konular birbirlerine simgelerle bağlanıyor. Bu simgelerde şu anlamı taşıyor:

- + İki ayrı konuyu belirtmek
- / Birbirine yakın iki konuyu belirtmek
- : İki konu arasındaki ilişkiyi belirtmek
- = Dil
- (0) Biçim

4 Doe. *Ayn. es.* 105. s.

Türkiye Bilimsel Araştırma Kurumu. *Bilginin anahtarı*. Çev. Sönmez Tane Ankara, 1972.

Pakin, Erol. *Evrensel onlu sınıflandırma*. TKDB. 1973, XXII. c. 1 - 2. S. 26 - 32. s

- (1/9) Yer
 (=) Milliyet ve ırk
 "0/9,, Zaman ve tarih
 A/Z Ekler
 —05 Bireysel ayrımlar
 .00 Görüş açısı

Bir örnek vermek gerekirse 611 + 613 (021) i verebiliriz. Bu numara Anatomi ve hijyen el kitabının numarası olmaktadır.

Görüldüğü gibi UDC de de bir kitabın konusunu en iyi biçimde değerlendirmek olanağı vardır.

NLM SINIFLAMA YÖNTEMİ (National Library of Medicine Classification: NLMC)⁵: Bir tıp sınıflama yöntemi yapmak için bir kurul kuruluyor ve bu kurul LC nin kullanılmayan harfleri üzerinde duruyor. Q ve W harfleri alınıyor ve bu iki harf üzerinde çalışılarak NLM sınıflama yöntemi geliştiriliyor.

Bu sınıflama yönteminde de konular LC de olduğu gibi harf ve rakamlarla belirtilmektedir. Tek harfler esas konuları (örneğin W tıp mesleği, çift harfler ikinci derecedeki konuları (örneğin WA halk sağlığı) belirtmektedir. Alt bölümler ise rakamlarla belirtilmiştir.

Bu yöntem iki ana bölümden oluşmaktadır: QS-QZ Klinik öncesi bilimler ve W Tıp. Esas sınıflama tablosunun yanısıra bazı çizelgelerde vardır. Örneğin coğrafi alt bölümlenmede belirli konular için NLMC çizelgeleri içinde G tablosu kullanılıyor. İki tip yayın özel yöntemlere göre sınıflandırılıyor: Kaynakçalar ve 19. yüzyıl yayınları, NLMC yönteminde kaynakçalar, konu içindeki sınıflama numarasının başına, Z harfi getirilerek numaralandırılırlar. Örneğin cerrahi tarihi ile ilgili bir kaynakça ZWO 11 numarasını alır.

19. Yüzyıl kitapları için de basit bir çizelge yapılmıştır.

Seri eserler içinde belirli numaralar vardır, orada sınıflandırılırlar. Tıpsal önemi olan seri eserler W1 de, tıp kongrelerine ait seri eserler de W3 de sınıflandırılıyor.

5 National Library of of Medicine. National Library of Medicine Classification. 3rd. ed. Maryland, NLM, 1969. XXI. 286. s,

TIPSAK KAYNAKLARI SINIFLAMA YÖNTEMİ (Classification of Medical Literature: CML)⁶: 1927 de Vanderbilt School of Medicine Library için hazırlanan, en son basımı da 1967 de yapılan CML esa olarak harflere dayanıyor ve ana konular büyük harflerle belirtiliyor. B büyük harflerle belirtilen konular iki kısma ayrılıyor: Tek harfliler ve çift harfliler yöntemin ilk bölümünü oluşturan tek harfliler tıp ve tı öncesi bilimleri kapsıyor. Örneğin:

- A Genel biyoloji, botanik, zooloji.
- G Sinir sistemi, nöroloji, psikoloji, psikiyatri.

İkinci bölüm yani çift harfli kısım, terminoloji, özel dermeler, biyografya, tarih, eğitim, hastaneler, hemşirelik gibi yan konuları içeriyor. Örneğin

- AA Tıp ve dişçilik terminolojisi, rehberler, özel dermeler, biyografya ve tarih
- GG Toplumsal bilimler vb.

Birinci bölüm 26, ikinci bölüm 25 kısımdan oluşuyor. Bazı harfler örneğin SS, TT, VV, WW, XX, YY, ZZ gibi harfler gelişmeler ve yenilikler için boş bırakılmıştır.

Ana konuların yanında ikinci derecedeki konular arap rakamlarıyla üçüncü derecedeki konular küçük harflerle, dördüncü derecedeki konular yine arap rakamlarıyla belirtiliyor. Örneğin:

- A Genel biyoloji vb.
- A1 Biyoloji, genel
- Ala Kaynakça, terminoloji ve yöntemler
- Alal Eğitim, öğretim ve araştırma

Üçüncü derecedeki konularda küçük yazılması gereken L harfi rakamı ile karışmaması için büyük olarak yazılmaktadır. Örneğin K4I

Bu yöntemde ayrıca bütün bölümlerle ilgili konulara yöneltme yapılmıştır.

BARNARD SINIFLAMA YÖNTEMİ (Classification for Medicine and Veterinary Libraries: CMVL)⁷: Barnard yöntemi diye anılan b.

6 Cunningham, Eileen R. *Classification for medical literature*. 5. ed. Tennessee Vanderbilt University Press, 1967. XIX, 267. s.

7 Doe. *ayn. es.* 115-116. s.

yöntem Cyril C. Barnard tarafından bulunmuştur. Bu yöntemde de ana konular harflere dayanmaktadır ve bu harfler iki sıra halinde verilmiştir. Birincisi esas sıra, daha geniş bir cetvel olmaktadır. Birinci sıra Londra Hıfzısıhha Okulu Kütüphanesi için yapılmıştır. Diğer tıp kütüphanelerinin yararlanması içinde ikinci bir cetvel yapılmış. Numaralama tümüyle harflerden oluşmaktadır. A dan Z ye değin olan harfler içinde 3000 den fazla konuya yer verilmiştir.

Bu sınıflama yönteminde ana konuların dışında yan konuları içine alan cetveller vardır ve coğrafi listenin dışında diğer listelerde de harf kullanılmıştır. Yalnız coğrafi cetvellerde rakam kullanılmıştır.

Örneğin :

1. RX - AR.

RX ana konu simgesidir ve hemşireliğin karşılığıdır. AR ise birinci cetvelde eğitim, öğretim karşılığıdır. Böylece, RX - AR hemşirelik eğitimi olmaktadır.

2. UTT. 295

UTT aile planlamasının karşılığıdır. 295 de ikinci cetvelde Türkiye'nin karşılığıdır. Böylece, bu numara Türkiye'de aile planlaması konusundaki bir kitabın sınıflama numarası olmaktadır.

Yardımcı cetvellerden alınan harfler esas sınıflama numarasından bir nokta ile ayrılıyorlar.

BOSTON TIP KÜTÜPHANESİ SINIFLAMA YÖNTEMİ (Boston Library of Medicine Classification : BLMC)⁸ : James R. Chadwick tarafından 1879 da ortaya çıkarılan bu yöntemin 1944 de üçüncü baskısı yapılmış. 42 kısımdan oluşmakta ve numaralar, büyük ve küçük harfler simge olarak kullanılmaktadır. Rakamlar esas konuları, büyük harfler ikinci derecedeki konuları, küçük ise üçüncü derecedeki konuları göstermektedir. Örneğin :

- 1 Genel müracaat eserleri, tıp tarihi, özel dermeler
- 1A Genel müracaat çalışmaları, bilim ansiklopedileri
- 1Ad Dil sözlükleri gibi.

Sınıflama yöntemlerini kısaca gözden geçirdikten sonra bunları iyi bir

8 Doe. *Ayn. es.* 118. s.

sınıflama yönteminde bulunması gereken özellikler açısından inceliyelim birde. İyi bir sınıflama yönteminde şu özelliklerin bulunması gerekir:

1. Genişleyebilir olması,
2. Sade ve kolay olması,
3. Hatırlatıcı olması,
4. Gereksinimi karşılayıcı nitelikte olması.

1. Genişleyebilir olması: İyi bir sınıflama yönteminin kütüphanenin gereksinimini yeterince karşılayabilmesi için bilimlerin gelişmesi sonucu ortaya çıkacak yeni konuları kapsar nitelikte olmalıdır. Yani iyi bir sınıflama yönteminde genişleme olanağının bulunması gerekir.

Dewey, bu olanaktan yoksundur. Çünkü konular 10 ana bölümde toplanmıştır. Bunlarda kendi aralarında tekrar 10 gruba bölünmekte ve bu böyle devam etmektedir. Yani konuları 10 ana bölümden birine sokma zorunluluğu vardır. Bu 10 konunun dışında yeni bir konu çıkacak olsa bu konuya Dewey'de numara bulunamayacaktır. Dewey, konuları 10 bölümde toplamakla bir yerde konuları kısıtlamış, onun da ötesinde zorlamış olmaktadır.

Bir an, böyle bir konunun DC'nin kapsamına girdiği düşünülse bile, kapsamına girdiği konuda yeni bölümelere yol açacak bu da sınıflama numarasının uzamasına neden olacaktır.

Kongre Kütüphanesi sınıflama yönteminde ise DC'nin aksine genişleme olanağı vardır. Çünkü, bu yöntem hazırlanırken gelişme olasılıkları düşünülmüş ve bazı harfler boş bırakılmıştır. Örneğin, boş bırakılan W yeni bir yöntemin NLMC'nin yapılmasında kullanılmıştır. Boş bırakılan harflerin yanında, E, F, Z gibi harflerde tek olarak kullanılmıştır.

LCC de, daha önce bu yöntem anlatılırken belirtildiği gibi ondalıklı numaralarla çoğaltma olanağı vardır. Ancak bu yolda numaraların uzamasına, dolayısıyla yöntemin sadeliğini yitirmesine, hatırlatıcı niteliğinin kalkmasına yol açmaktadır.

Colon sınıflama yönteminde gelişme olanağı vardır. Çünkü esas olarak Yunan harfleri, Arap rakamları ve İngiliz alfabesinin harflerine dayanan bu yöntem yeni bir konu, bu üç işaretten oluşan yeni bir işaretin katılmasıyla eklenebilir. Ayrıca tek harflerde, çift harflere çıkarılmak suretiyle gelişmeler yapılabilir. Ancak bu yolda, zaten karışık olan bu yöntemi iyice karıştıracak ve anlaşılması zor bir duruma getirecektir.

Evrensel onlu sınıflama yöntemi esas olarak DC ye dayanmaktadır. Bu nedenle genişlemesi olanaksızdır.

NLM sınıflama yöntemi genişleme olanağına sahiptir. Çünkü esas konuların içine giren alt konularda bazı numaralar boş bırakılmıştır. Bu numaralar yeni konular için kullanılabilir. Örneğin :

- QU Biyokimya
- 55 Protienler
- 60 Amino asitler
- 75 Karbonhidratlar vb.

Bu eklemeler, diğer sınıflama yöntemlerinde olduğu gibi yöntemin sadeliğini bozacak nitelikte de değillerdir.

Cunningham sınıflama yöntemi. LCC gibi fazlasıyla genişleme olanağına sahiptir. Çünkü, bu yöntemde bazı harfler boş bırakılmıştır yeni gelişmeler için. Örneğin : LL, SS, TT, VV, WW, YY, ZZ gibi. Bunun dışında, sınıflama yöntemine bir rakam, bir küçük harf eklemek suretiyle geliştirmekte mümkündür. Örneğin :

D7 Kimya, tarımsal.

Bu konuda yeni alt konular çıktığı zaman bunu, D7a, D7al, D7ala biçiminde geliştirmek mümkündür. Ancak bu da yöntemin sadeliğini bozar.

Barnard yönteminde de, bazı harflere (K, M, O gibi) ikinci harflerin, iki harfli simgelere de (NZ, NY gibi) üçüncü ve dördüncü harflerin eklenmesiyle yöntem geliştirilebilir. Ancak bu rahat bir gelişme olmaz, yöntemde bir zorlama yapabilir.

Boston sınıflama yönteminde başlangıç yani esas konular rakamlara dayanmaktadır ve 41 e değin gelmiştir. Bu sayının üstüne çıkarak geliştirmek mümkündür. Yani var olan 41 tabloya 42., 43. sünü eklemek olanağı vardır. Yalnız harflerle belirtilen alt konuları genişletmekte aynı olanaktan söz edilemez.

Bütün bu incelemelerin ışığında özetlemek gerekirse en kolay ve mantıksal bir biçimde gelişme olanağına sahip yöntemler olarak LCC, NLMC ve CML görünmektedir.

2. Sade ve kolay olması: İyi bir sınıflama yönteminde kullanılan simgelerin karşılıklığa yol açacak ya da kullanılmasını zorlaştıracak

denli karışık olmaması gerekir. Yöntemde kullanılan simgeler ne denli sade olursa, kullanılması da o denli kolay olur.

Bu konuda da ilk bakışta Dewey dikkati çekmektedir. Çünkü yöntem sadece rakamlara dayanmaktadır. Kullanılması ve akılda kalması kolaydır. Alt konularda üç rakama değin inildiğinde ve herhangi bir gelişme sonunda üç rakamın dışına çıktığında numaralar uzamaktadır. Bu da aleyhte bir faktör olmaktadır.

LCC ise tek ve çift harflerin yanında rakamlara da yer vermiştir DC gibi olmasa da sade sayılır ilk bakışta. Ama numaralar uzadıkça ve genişlemeye fırsat vermek için ondalıklı rakamlar kullanıldığında bu sadeliğini de yitirmektedir.

Colon sınıflama yöntemi, incelenen yöntemler arasında en karışık olanlarından biridir. Rakamların yanında, İngiliz ve Yunan alfabesinin harfleri ve alt konular için de küçük harfler ve rakamlar kullanılmıştır. Bütün bunların yanında bu yöntemde kullanılan (:) simgesi numarayı daha karışık bir duruma getirmektedir. Dolayısıyla numaralar uzamakta ve anımsama olanağı yitmektedir.

UDC de DC gibi rakamları esas almış fakat bunun yanında bazı simgeler kullanmıştır. Bu da karışık bir yöntem olmasına neden olmuştur. Akılda kalması olanaksızdır.

NLMC, LCC gibi ilkin harflere ve sonra da rakamlara dayanmaktadır. LCC deki gibi numaralar uzun değildir. Bu da, sade ve kolay anlaşılır olmasını sağlamaktadır.

CML ninde ilk bakışta istenilen sadelikte olmadığı görülmektedir. Tek ya da çift büyük harflerin yanında rakam, küçük harf ve rakam kullanılmaktadır. Numara pek uzun olmamakla birlikte kolay anlam olanağını yok etmektedir. Örneğin : B8a2·G12b1 vb. Bu nedenle ve birde yöntemin çok geniş tutulması nedeniyle ezberlemek, hiç değilse anımsamak olanaksızdır.

Barnard yönteminde de esas konular geniş tutulmuştur. Bu neder akılda kalmasını zorlaştırmaktadır.

Boston yönteminde ise rakam, küçük ve büyük harfler kullanılmıştır ve konular geniş tutulmuştur. Bütün bunlar yöntemde karışık bir durum vermiş ve anlaşılır olmasını zorlaştırmıştır.

3. Hatırlatıcı olması : İyi bir sınıflama yönteminde bazı hatırlatıcı unsurların bulunması gerekir. Örneğin bir simge belli bir şeyi anlatıyorsa her konunun içinde aynı şeyi anlatıyor olması gerekir.

DC bu bakımdan oldukça elverişlidir. Örneğin :

450 İtalyan dili

850 İtalyan edebiyatı

945 İtalyan tarihidir.

Bu numaralardaki 5 rakamı İtalyayı gösterir. 945 deki 4 rakamı da Avrupayı göstermektedir. Coğrafi bölümlene söz konusu olduğu zaman DC nin hemen her konusunda bu böyledir. Ayrıca biçim bölümlemesindeki numaralarda hatırlatıcı unsur olmaktadır. 852.09 (İtalyan tiyatrosu tarihi) daki 09 un tarihi belirtmesi gibi.

UDC için de DC ye dayalı bir yöntem olması nedeniyle, aynı şeyleri söyleyebiliriz.

NLMC de de bazı hatırlatıcı unsurlar bulunmaktadır.

Örneğin :

1 dernekleri

11 tarihi

13 sözlük ve ansiklopedileri

18 eğitimi simgeler. Ve bu rakamlar her ana konunun içinde aynı konuyu simgeler. Örneğin :

QS Anatomi

1 Dernekler

QX Asalakbilim

1 Dernekler gibi

Aynı şeyler LC için de söz konusudur.

CML yönteminde ise bazı konularda hatırlatıcı unsurlar görülmüştür. Örneğin :

Ala Biyoloji konusunda kaynakça

P2a Sistematik patoloji konusunda kaynakça

Görülüyor ki, burada a kaynakça, terminoloji ve yöntemlerin karşılığı olmaktadır. a dan sonra gelen 1 rakamı da eğitim, öğretim ve araştırmayı karşılamaktadır.

Boston yönteminde de harfler hatırlatıcı bir nitelik taşımaktadır. Diğer yöntemler ise bu soy özellikten yoksundur.

4. Gereksinimi yanıtlayıcı nitelikte olması : Buraya değin incelediğimiz konuların yanısıra bir sınıflama yönteminin kütüphanenin türüne uygun olması ve dermenin gereksinimini karşılayabilir nitelikte olması gerekir. Bir tıp kütüphanesi için inceleyecek olursak :

Tıp kütüphaneleri sınıflama yöntemleri dışında kalan yöntemler genel bir kütüphane dermesi için hazırlandıklarından zaten büyük bir tıp kütüphanesi dermesi için yeterli olamazlar. Örneğin DC de tıp konusu,610-620 rakamları arasında yer almaktadır. Bir okul, halk ve üniversite kütüphanesinde bulunan küçük bir tıp dermesi için yeterli olabilecek bu yöntemin büyük bir tıp kütüphanesinin gereksinimini karşılayabileceği düşünülemez.

CC, LC için de aynı şeyleri söyleyebiliriz. Üniversite ve araştırma kütüphaneleri için çok elverişli olan bu yöntemler tıp kütüphaneleri için yetersiz kalır.

UDC için de DC ye dayanıyor olması nedeniyle, aynı şeyleri söylemek olasıdır.

Tıp kütüphaneleri için hiç kuşkusuz en kullanışlı yöntemlerin NLM ve CML olması gerekir ve aslında öyledir de.

Türk sınıflama yöntemlerinin, iyi bir sınıflama yönteminde bulunması gereken koşullar açısından incelendiğinde bütün koşullar içinde en üstün olanının NLMC yöntemi olduğu görülmektedir. Gerçekten de genişleyebilir olması, sade ve kolay olması, onun da ötesinde bir tıp dermesinin gereksinimini büyük ölçüde karşılama olanağı olması yadsınmayacak özelliklerdir bir sınıflama yöntemi için. Bu özellikleri nedeniyle de NLMC yöntemi tıp kütüphaneleri için en uygun yöntemdir.